

6

JANNIKS DAGBOG 08-12-2020

HELLE

Hej Jannik! Tak for at du lyttede til mig. Nu har du det meget bedre. Og Bastian er så småt begyndt at være tryk herinde igen.

Du gør det så godt, Jannik. Du passer dit arbejde, passer på Sigrid, går ture og får ilt til hjernen.

Det er en meget god beslutning, du har taget om at slippe situationen med Edgar. Du kan alligevel ikke gøre noget. Hvis han går til politiet, er det bedre at være ærlig om Stefanie og fortælle præcist, hvad der skete. Jeg vil støtte dig, uanset hvad der sker. Du kan trygt regne med mig.

Med hensyn til partiet Ren Fremtid er jeg bekymret over, at du lægger så megen energi i det. Sigrid har brug for dig mere end nogensinde før. Hun bliver jo ikke yngre. Desuden kender du godt til mine holdninger – jeg er ikke enig med Nathan og Ari. Jeg har talt med dem om de mulige konsekvenser af at dyrke et fremmedfjendsk partiprogram. I kan være med til at ødelægge tilværelsen for mange muslimer. Og du har fået fire dødsstrusler på en uge. Du risikerer livet, hvis du fortsætter.

JANNIK

Køen i Føtex var som en række soldater, der ventede på at komme hjem på orlov. Jannik fæstnede blikket på et indisk ægtepar, der stod et par pladser foran ham. Hun bar et slør over hovedet; det var lyserødt med guldprikker, som glimtede i lyset fra lamperne. Hun havde også guldfarvede armbånd om håndleddene. De afgav en klirrende lyd, når hun lagde varer på båndet. Jannik kunne lugte den karry, som ægteparret brugte til at krydre deres mad med. Manden virkede lidt ældre end hende. Når Jannik så nærmere på furerne i hans ansigt, kunne der umiddelbart godt være tale om et arrangeret ægteskab.

”Skal du en tur til Sverige?”

Jannik stivnede. Stemmen kom fra et sted bag ham.

Han drejede hovedet og fik øje på Edgar. Han stod placeret i køen tre pladser bag ham. Det var en uge siden, de havde talt sammen på caféen.

Med en grimasse formede Jannik et smil til Edgar og rettede så blikket frem for sig. Hans brystkasse var ved at eksplodere i en voldsomt pulserende fornemmelse. Han svajede let på benene, men trak vejret dybt ned i lungerne og mærkede roen brede sig som tråde ud i kroppen.

Jannik drejede igen hovedet bagud og sendte Edgar et smil. Denne gang føltes det som et rigtigt smil. Men Edgar smilede ikke igen. I stedet kastede han med hovedet i retning af udgangen og gjorde tegn til tallet ti med sine fingre. Jannik nikkede som svar på den lydløse anmodning. Da han så på kassebåndet, var inderne allerede gået ud af butikken. En ung kvinde foran ham var ved at betale for sine varer.

At lægge kiwierne, sødmælken og de to bakker bøf med løg fra delikatessen på kassebåndet var en film, der foregik i slowmotion. Han puttede derefter varerne i en pose og stillede sig uden for butikken. Edgar indfandt sig ved Janniks side få minutter senere.

"Det var hurtigt," sagde Jannik i et forsøg på at konversere.

Edgar så sig omkring, idet han scannede omgivelserne. "Lad os gå herhen." Han pegede på en gyde mellem to beboelsesbygninger.

Jannik gik efter ham ind i gyden, satte indkøbsposen ned på jorden mellem sine støvler og så Edgar i øjnene.

"Har du bestemt dig, Jannik?"

"Nej. Du må give mig noget mere tid."

"Du skal komme med et svar."

"Det er ikke sådan noget, jeg lige kan komme med svar på. Du må give mig et par dage mere. For gammelt venskabs skyld om ikke andet?"

"Vi to kommer i Helvede for det, vi har gjort."

"Tror du ikke, at jeg ved det?"

"Hvorfor melder du dig så ikke til politiet?"

"Er du klar over, hvad straffen er?"

"Det er bedre at sone straffen og få rensset tavlen."

"Det er nemt for dig at sige. Det er mig, der først og fremmest bliver ristet. Det ved du også godt."

"Måske. Måske ikke. Jeg greb jo ikke ind. Og jeg hjalp dig bagefter."

"Hvilket jeg sætter stor pris på. En præst ville gøre underværker for dig."

"I et skriftemål?"

"Jep."

"Det kommer ikke til at løse noget, Jannik."

"Hør her. Jeg har faktisk en ret god opsparing."

"Godt for dig."

"Du kan få den. Rub og stub."

"Hvor meget taler vi om?"

"284."

"Tusind?"

"Selvfølgelig. Er du interesseret?"

En trækning gled igennem Edgars ansigt. Han stak sin støvle ned i en uanselig bunke grus og skubbede nogle af stenene rundt på fliserne.

”Jeg tror, du vil fortryde det, hvis du ikke tager imod mit tilbud. Og tro mig, jeg ville gerne selv bruge pengene, når jeg bliver 60 og trænger til en jordomrejse. Men hey, nu kan du få gavn af dem, ikke? Jeg kan desuden lægge 2000 til side hver måned fremover og sætte dem ind på din bankkonto. Hvor har du bank henne?”

Edgar pressede sin håndflade frem mod Jannik. ”Stop. Jeg er ikke interesseret i dine penge. Du får nogle dage mere til at tænke over tingene. Tænk grundigt. Tænk virkelig hårdt over, hvad der skete dengang, og mærk så efter, om du kan leve med dig selv. Jeg kan ikke leve med det længere. Jeg har aldrig kunnet leve med det. Men nu er det op til dig – enten går du til politiet, eller også gør jeg det. Jeg synes kun, det er fair at give dig en chance for at melde dig selv, for ja – du har nok nogle flere år bag tremmer foran dig, end jeg har, og du vil alt andet lige være bedre stillet, hvis du selv tager kontakt og fortæller historien.”

”Er du klar til at tage konsekvenserne af det, Edgar?”

”Ja. Det er jeg. 100 procent.”